

Υπομονή στην διόρθωση των παιδιών (Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[Φωτο:pointfromview.blogspot.com](http://pointfromview.blogspot.com)

Φωτο:pointfromview.blogspot.com

1. Όταν τύχει κάποια χρόνια και βαρεία φλεγμονή να κρατήσει για πολύ χρόνο σ' ένα σώμα, απαιτείται πολύς καιρός και κόπος και πολλές φαρμακευτικές γνώσεις, ώστε να υποχωρήσει με σιγουριά ο όγκος. Το ίδιο είναι δυνατόν να δει κανείς να συμβαίνει και στην ψυχή. Γιατί, όταν θέλει κανείς να ξεριζώσει κάποιο πάθος, που έχει ριζώσει και εισχωρήσει στην ψυχή για πολύν καιρό, δεν αρκούν οι συμβουλές μι-ας ούτε δύο ημερών για να διορθω-θεί αυτό το πάθος, αλλά πρέπει πολ-λές φορές και για πολλές ημέρες να συζητεί κανείς γι' αυτή την υπόθε-ση, αν βέβαια πρόκειται να μιλούμε για κέρδος και ωφέλεια και όχι για φιλοφρόνηση και για να φανούμε ευχάριστοι. Γι' αυτό λοιπόν, εκείνο ακριβώς που κάναμε προκειμένου για τους όρκους, συζητώντας μαζί σας πολλές συνεχόμενες ημέρες για το ίδιο θέμα, αυτό θα κάνουμε και για την οργή· θα συνεχίσουμε δη-λαδή να συμβουλευόμαστε γι' αυτή, όσο επιτρέπουν οι δυνάμεις μας. Γιατί μου φαίνεται, ότι αυτός είναι άριστος τρόπος διδασκαλίας, το να μη σταματούμε να συμβουλευόμαστε για οποιοδήποτε πράγμα, προτού να δούμε να γίνεται η συμβουλή πράξη...

Πρέπει εκείνος που θέλει να έ-χουν αποτέλεσμα τα λόγια του στους ακροατές του, να μην σταματάει να δίνει παραινήσεις και συμβουλές για τα ίδια πράγματα, ούτε να μεταπη-δάει σε άλλο θέμα, μέχρις ότου δει, ότι η προηγούμενη παραινεσή του ρίζωσε καλά στην ψυχή τους. Αυτό κάνουν και οι δάσκαλοι· δεν οδη-γούν τα παιδιά στο συλλαβισμό, μέχρις ότου διαπιστώσουν, ότι έμαθαν καλά τα γράμματα.

2. «Ανεξίκακος». Αυτή δηλαδή την αρετή προ πάντων πρέπει να έ-χει ο δάσκαλος, γιατί αλλιώς αποβαίνουν όλα εις μάτην. Γιατί, αν οι ψαράδες, ρίχνοντας όλη τη μέρα τα δίχτυα και μη πιάνοντας τίποτε, δεν απογοητεύονται, πολύ περισσό-τερο εμείς οι δάσκαλοι. Πολλές φο-ρές συμβαίνει λόγω της συνεχούς δι-δασκαλίας να κατέβει το αλέτρι στο βάθος της ψυχής και να κόψει το πάθος που την ενοχλεί. Καθόσον εκείνος που άκουσε άπειρες φορές, θα επηρεασθεί κάπως· γιατί δεν εί-ναι δυνατόν ο άνθρωπος που ακούει συνεχώς, να μην υποστεί κάποια επίδραση. Είναι δηλαδή δυνατόν, τη στιγμή που πρόκειται κάποιος να πειστεί, να χάσει το παν, αν εμείς παραιτηθούμε από την προσπάθειά μας. Γίνεται δηλαδή το ίδιο που συμ-βαίνει με τον άπειρο γεωργό, που φυτεύει αμπέλι και το σκάβει μεν την πρώτη και τη δεύτερη χρονιά, ζητώντας να τρυγήσει καρπό, και την τρίτη χρονιά

πάλι, αλλ' επειδή δεν τρύγησε σταφύλια τα τρία χρόνια που πέρασαν, απογοητεύεται και εγκαταλείπει το αμπέλι, την εποχή που επρόκειτο να ανταμειφθεί για εκείνους τους κόπους του.

3. Ποιός λοιπόν είναι ο νόμος αυττός; Να μην τιμωρούμε αμέσως εκείνους που αμαρτάνουν, αλλά να δί-νουμε καιρό και προθεσμία σ' εκείνον που αμάρτησε, ώστε να αποβάλει το αμάρτημά του και με τη μετά-νοια να εξισωθεί με εκείνους που δεν διέπραξαν κανένα κακό.

(1.ΕΠΕ 7, 538-540, 2.ΕΠΕ 23, 568-570, 3. ΕΠΕ 34, 440)